

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 27.4.2010
COM(2010) 193 végleges

2010/0115 (NLE)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról

Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része

{SEC(2010) 488 végleges}

INDOKOLÁS

Az Európai Tanács 2010. március 26-án jóváhagyta az Európai Bizottság új foglalkoztatási és növekedési stratégia – az Európa 2020 – elindítására vonatkozó javaslatát¹. E stratégia a gazdaságpolitikák fokozott összehangolása révén azokra a kulcsfontosságú területekre összpontosít, amelyeken fel kell lépünk annak érdekében, hogy növeljük Európa lehetőségeit a fenntartható növekedés biztosítására és a versenyképesség fokozására. Az Európai Tanács egyetértett azzal, hogy ennek érdekében kiemelt uniós célokat, a tagállami és az uniós fellépés alapjául szolgáló közös célkitűzéseket kell meghatározni. A tagállamok e célokra tekintettel [meghatározták] nemzeti céljaikat. A Bizottság uniós szinten a stratégia végrehajtásán munkálkodik majd, elsősorban az Európa 2020-ról szóló közleményben megfogalmazott hét kiemelt kezdeményezés révén.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés előírja a tagállamoknak, hogy közös érdekű ügynek tekintsék gazdaságpolitikáikat és a foglalkoztatás ösztönzését, és ezeket a Tanács keretében hangolják össze. A szerződés két külön cikkben azt is előírja, hogy a Tanács fogadjon el átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat (121. cikk) és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat (148. cikk), és hogy a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásoknak összhangban kell állniuk az átfogó iránymutatásokkal. E joggalapra tekintettel a gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai iránymutatások két különálló – ám szervesen összefüggő – jogi eszközben kerülnek előterjesztésre:

- A Tanács ajánlása a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról – az Európa 2020 integrált iránymutatás I. része;
- A Tanács határozata a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról – az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része.

Az említett jogi eszközökben meghatározott iránymutatások együttesen képzik az Európa 2020 stratégia végrehajtását célzó integrált iránymutatást.

Az „Európa 2020 integrált iránymutatás” meghatározza az Európa 2020 stratégia és a tagállami reformok kereteit. A koherencia és egyértelműség érdekében az iránymutatások száma korlátozott, és azok az Európai Tanács következtetésein alapulnak. Az iránymutatások integrálása biztosítja, hogy a nemzeti és az uniós szakpolitikák teljes mértékben hozzájáruljanak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához. Az iránymutatások összehangolt követése lehetővé teszi majd, hogy a tagállamok – elsősorban az euroövezeti tagállamok – kihasználják a koordinált strukturális reformok pozitív áthatásai jelentette előnyöket.

A tagállamok az iránymutatások alapján nemzeti reformprogramot dolgoznak ki, amelyben részletezik az új stratégia keretében végrehajtandó fellépéseket, különös tekintettel a nemzeti célok elérésére irányuló erőfeszítésekre. Az Európai Tanács a Bizottság ellenőrzési eredményeire és a Tanácsban végzett munkára alapozva évente értékeli a stratégia végrehajtásában uniós és tagállami szinten elért haladást. Ennek során együtt vizsgálják a makrogazdasági, strukturális és versenyképességi eredményeket és az általános pénzügyi stabilitást.

¹ COM(2010) 2020., 2010.3.3.

Az „Európa 2020 integrált iránymutatás” a következő iránymutatásokból áll:

1. iránymutatás: Az államháztartás minőségének és fenntarthatóságának biztosítása
2. iránymutatás: A makrogazdasági egyensúlytalanságok kezelése
3. iránymutatás: Az euroövezeten belüli egyensúlytalanságok csökkentése
4. iránymutatás: A K+F-hez és innovációhoz nyújtott támogatások optimalizálása, a tudásháromszög erősítése és a digitális gazdaság potenciáljának felszabadítása
5. iránymutatás: Az erőforrás-hatékonyság növelése és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése
6. iránymutatás: Az üzleti és fogyasztói környezet javítása és az ipari bázis korszerűsítése
7. iránymutatás: A munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése
8. iránymutatás: A munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, képzett munkaerő, a munkaminőség fokozása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése
9. iránymutatás: Az oktatási és képzési rendszerek teljesítményének javítása minden szinten, valamint a felsőoktatásban részt vevők számának növelése
10. iránymutatás: A társadalmi összetartozás erősítése és a szegénység elleni küzdelem

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról

Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 148. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁴,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 145. cikke kimondja, hogy a tagállamok és az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében összehangolt stratégia kialakítására törekednek a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén. A tagállamok a szociális partnerek kötelezettségeire vonatkozó nemzeti gyakorlat figyelembevételével közös érdekű ügynek tekintik a foglalkoztatás előmozdítását, és az ilyen irányú fellépésüket a Tanácsban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikke rendelkezéseinek megfelelően összehangolják.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet; a Szerződés meghatározza továbbá, hogy az Unió kezdeményezheti a tagállamok szociális politikáinak összehangolását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikke arról rendelkezik, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL C [...], [...], [...] o.

⁴ HL C [...], [...], [...] o.

megfelelő szociális biztonság biztosítására és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó követelményeket.

- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés előírja, hogy a Tanács a tagállami politikák irányvonalának meghatározása céljából foglalkoztatási és átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat fogad el.
- (4) A 2000-ben útjára indított lisszaboni stratégia azon a felismerésen alapult, hogy az Uniónak – a világszintű versenyre, a technológiai kihívásokra és az idősödő népességre tekintettel – a társadalmi kohézió fokozásával egyidejűleg növelnie kell termelékenységét és versenyképességét. Időközi értékelést követően a stratégiát 2005-ben újraindították; az értékelés eredményeként nagyobb hangsúly helyeződött a növekedésre, valamint a munkahelyek számának növelésére és minőségük javítására.
- (5) A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia hozzájárult az uniós gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai irányvonala körüli konszenzus kialakulásához. A stratégia keretében a Tanács 2005-ben átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat⁵ fogadott el, amelyeket 2008-ban felülvizsgáltak⁶. A 24 iránymutatás meghatározta a nemzeti reformprogramok alapjait, és felvázolta az egész EU makro- és mikrogazdasági, valamint munkaerő-piaci reformprioritásait. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az iránymutatások nem határozták meg eléggé egyértelműen a prioritásokat, és hogy erősebb kapcsolatra lett volna szükség az iránymutatások között. Az iránymutatások emiatt csak korlátozott hatást fejtettek ki a nemzeti politikák alakítására.
- (6) A 2008-ban kezdődött pénzügyi és gazdasági válság miatt rengeteg munkahely szűnt meg, jelentősen visszaesett a teljesítmény, és drámaian romlott az államháztartások helyzete. Az európai gazdasági fellendülés terve⁷ azonban – részben az összehangolt gazdasági ösztönzés révén – segítette a tagállamokat a válság kezelésében, miközben az euro biztosította a makrogazdasági stabilitást. A válság rávilágított, hogy az uniós szakpolitikák összehangolásának megerősítése és hatékonyabbá tétele jelentős eredményekkel járhat. A válság kiemelte a tagállamok gazdasági és munkaerőpiacai közötti szoros interdependenciát is.
- (7) A Bizottság javaslatot tett az új évtized stratégiájának, az Európa 2020-nak az elindítására⁸, amely lehetővé teszi, hogy az EU megerősödve kerüljön ki a válságból, és gazdaságát elindítsa az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés útján. Öt kiemelt cél alkotja azokat – a vonatkozó iránymutatásoknál is említett – közös célkitűzéseket, amelyek a tagállamok és az Unió fellépéseinek alapját képezik. A tagállamoknak mindent meg kell tenniük a nemzeti célok teljesítése és a növekedést gátló szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében.
- (8) A gazdasági válságból való kilábalást szolgáló átfogó stratégiák részeként a tagállamoknak nagyszabású reformokat kell végrehajtaniuk a makrogazdasági stabilitás és a fenntartható államháztartás megteremtése érdekében, javítaniuk kell a versenyképességüket, csökkenteniük kell a makrogazdasági egyensúlytalanságokat, és

⁵ COM(2005) 141

⁶ COM(2007) 803

⁷ COM(2009) 615, 2009.11.19.

⁸ COM(2010) 2020, 2010.3.3.

javítaniuk kell munkaerőpiacuk teljesítményét. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében összehangolva vissza kell vonni a gazdasági ösztönzőket.

- (9) Az Európa 2020 stratégia keretében a tagállamoknak az „intelligens” – azaz a tudáson és innováción alapuló – növekedést célzó reformokat kell végrehajtaniuk. A reformoknak az Unió belüli innováció- és tudástranszfer elősegítése érdekében az oktatás minőségének javítására és mindenki számára hozzáférhetővé tételére, valamint a kutatás és az üzleti teljesítmény fokozására kell irányulniuk. A reformoknak ösztönözniük kell a vállalkozói készséget, elő kell segíteniük, hogy a kreatív ötletekből olyan innovatív termékek, szolgáltatások és folyamatok szülessenek, amelyek eredményeként megvalósul a növekedés, a területi, gazdasági és társadalmi kohézió, valamint minőségi munkahelyek jönnek létre, és amelyek hozzájárulnak az európai és világszintű társadalmi kihívások hatékonyabb kezeléséhez. Ebben az összefüggésben lényeges, hogy a lehető legjobban kihasználjuk az információs és kommunikációs technológiák biztosította lehetőségeket.
- (10) A tagállamoknak reformprogramjaik révén egyúttal a „fenntartható növekedés” megvalósítására is törekedniük kell. A fenntartható növekedés a következőket jelenti: erőforrás-hatékony, fenntartható és versenyképes gazdaság megteremtése, a költség és a haszon igazságos elosztása, valamint Európa vezető szerepének kiaknázása az új folyamatok és technológiák kifejlesztéséért folyó versenyben, ideértve a környezetbarát technológiákat is. A tagállamoknak végre kell hajtaniuk az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és az erőforrások hatékony felhasználásához szükséges reformokat. Javítaniuk kell az üzleti környezetet is, környezetbarát munkahelyek teremtését kell ösztönözniük, valamint korszerűsíteniük kell ipari bázisukat.
- (11) A tagállami reformprogramoknak az „inkluzív növekedés” megvalósítására is kell irányulniuk. Az inkluzív növekedés olyan, összetartó társadalom kialakítását jelenti, amelyben az emberek képessé válnak az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, azaz a gazdaság és társadalom aktív részeseivé válnak. A tagállami reformoknak tehát csökkenteniük kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget azáltal, hogy – különösen a nők, idős munkavállalók, fiatalok, fogyatékkal élők és legális bevándorlók munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok megszüntetése révén – valamennyi lakos számára egész élete során biztosítják a hozzáférést és a lehetőségeket. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a gazdasági növekedés hasznából minden állampolgár és minden régió részesüljön. A tagállami reformprogramok középpontjába tehát a munkaerőpiac hatékony működését kell helyezni, azaz be kell ruházni a sikeres átalakításba, a készségfejlesztésbe, javítani kell a munkahelyek minőségét, küzdeni kell a szegmentáció, a strukturális munkanélküliség és az inaktivitás ellen, ugyanakkor a szegénység visszaszorítása érdekében megfelelő és fenntartható szociális védelmet és aktív befogadást kell biztosítani.
- (12) Az EU és a tagállamok strukturális reformjai akkor járulhatnak hozzá ténylegesen a növekedéshez és a foglalkoztatás növeléséhez, ha világszinten javítják az EU versenyképességét, új lehetőségeket nyitnak az európai exportőrök előtt, és versenyképes módon teszik lehetővé a legfontosabb importcikk behozatalát. A reformok megtervezésénél ezért figyelembe kell venni a külső versenyképességre gyakorolt hatásokat, hogy Európában fokozódjon a növekedés, és erősödjön a nyitott és tisztességes világpiacon való részvétel.

- (13) Az Európa 2020 stratégia hátterét a tagállamok által teljes mértékben és azonos ütemben végrehajtott integrált szakpolitikáknak kell adniuk; ily módon elérhető, hogy az összehangolt strukturális reformok pozitív áthatásokat váltsanak ki.
- (14) Bár a felsorolt iránymutatások a tagállamoknak szólnak, az Európa 2020 stratégiát a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal partnerségben, illetve a parlamentekkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalom képviselőivel szorosan együttműködve kell végrehajtani, akiknek részt kell venniük a nemzeti reformprogramok kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a stratégia átfogó kommunikációjában.
- (15) Az Európa 2020 stratégia végrehajtását a korábbinál kevesebb iránymutatás támasztja alá, amelyek a korábbi 24 iránymutatás helyébe lépnek, és koherensen kezelik a foglalkoztatáspolitikai és az átfogó gazdaságpolitikai kérdéseket. Az e határozat mellékletében szereplő tagállami foglalkoztatáspolitikai iránymutatások szoros kapcsolatban állnak a [...] -i [...] tanácsi ajánlás mellékletében szereplő, a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó iránymutatásokkal. Az iránymutatások együttesen alkotják az „Európa 2020 integrált iránymutatást”.
- (16) Az új, integrált iránymutatás az Európai Tanács következtetéseire épül. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseit szem előtt tartva pontos útmutatást ad a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozására és a reformok végrehajtására nézve. Az integrált iránymutatás képezi majd alapját a Tanács által esetlegesen a tagállamoknak címzendő országspecifikus ajánlásoknak. Az iránymutatás képezi majd alapját a Tanács és a Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is.
- (17) Bár az iránymutatásokat évente újra meg kell határozni, a végrehajtás következetessége érdekében a jelen iránymutatásoknak 2014-ig nagyrészt változatlanoknak kell maradniuk,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács elfogadja a mellékletben szereplő, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat. Ezek az iránymutatások az „Európa 2020 integrált iránymutatás” részét képezik.

2. cikk

A mellékletben foglalt iránymutatásokat figyelembe kell venni a tagállamok foglalkoztatáspolitikai intézkedéseiben, amelyekről a nemzeti reformprogramokban be kell számolni. A tagállamoknak az „Európa 2020 integrált iránymutatásban” meghatározott célkitűzésekkel konzisztens reformprogramokat kell kidolgozniuk.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

Melléklet:

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások

7. iránymutatás: A munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése

A tagállamoknak integrálniuk kell munkaerő-piaci politikáikba az Európai Tanács által jóváhagyott, a rugalmas biztonságra vonatkozó elveket, és az Európai Szociális Alap támogatásainak lehető legteljesebb felhasználása révén alkalmazniuk kell azokat annak érdekében, hogy nőjön a munkaerő-piaci részvétel, fokozódjon a szegmentáció, az inaktivitás és a nemek közötti egyenlőtlenség elleni küzdelem, ugyanakkor pedig csökkenjen a strukturális munkanélküliség. A rugalmasság és a biztonság fokozására irányuló intézkedéseknek kiegyensúlyozottnak kell lenniük, és erősíteniük kell egymást. A tagállamoknak ezért rugalmas, ám biztonságos munkaszerződéseket, aktív munkaerő-piaci és a munkaerő mobilitását elősegítő politikákat kell kialakítaniuk, ténylegesen biztosítaniuk kell az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, és a szakmai átmenetet biztosító, a munkanélküliek jogait és aktív munkakeresésre vonatkozó kötelességét egyértelműen megállapító társadalombiztosítási rendszereket kell létrehozniuk.

A tagállamoknak erősíteniük kell a szociális párbeszédet, és a munkaerő-piaci szegmentáció kezelése érdekében intézkedéseket kell hozniuk az ideiglenes, a bizonytalan, az alul- és az illegális foglalkoztatás megszüntetésére. Jutalmazni kell a szakmai mobilitást. Figyelmet kell fordítani a munkahelyek minőségére és a foglalkoztatási viszonyokra: küzdeni kell az alacsony bérek ellen, és megfelelő szociális biztonságot kell teremteni a határozott idejű szerződéssel dolgozók és az önfoglalkoztatók számára is. Erősíteni kell, és mindenki – többek között a fiatalok és a munkanélküliség által fenyegetettek – számára elérhetővé kell tenni a foglalkoztatási szolgáltatásokat, valamint személyre szabott szolgáltatásokat kell nyújtani a munkaerőpiacról kiszorultak számára.

A versenyképesség és a munkaerő-piaci részvétel – különösen az alacsonyan képzettek részvételének – növelése érdekében a tagállamoknak a 2. gazdaságpolitikai iránymutatással összhangban felül kell vizsgálniuk adó- és szociális juttatási rendszereiket, valamint az állami szolgálatok azon képességét, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak. A tagállamoknak az aktív öregedést, a nemek közötti esélyegyenlőséget és azonos fizetést, valamint a fiatalok, a fogyatékkal élők, a legális bevándorlók és egyéb kiszolgáltatott csoportok munkaerő-piaci integrációját erősítő politikák révén növelniük kell a munkaerő-piaci részvételt. A megfizethető gyermekgondozás és az innovatív munkaszervezés révén a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét szolgáló politikáknak a foglalkoztatási ráta növelésére kell irányulniuk, különösen a fiatalok, az idős munkavállalók és a nők körében, és arra kell törekedniük, hogy a tudományos és műszaki területen megtartsák a magasan képzett női munkaerőt. A tagállamoknak meg kell szüntetniük a munkaerő-piaci belépés korlátait, támogatniuk kell az önfoglalkoztatást, növelniük kell a környezetbarát munkahelyek és a gondozói állások számát, valamint erősíteniük kell a szociális innovációt.

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél az, hogy 2020-ra 75 %-ra nőjön a 20–64 év közötti nők és férfiak foglalkoztatási rátája, többek között a fiatalok, az idős és az alacsonyan képzett munkavállalók fokozott részvétele, valamint a legális bevándorlók jobb integrációja révén.

8. iránymutatás: A munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, képzett munkaerő, a munkaminőség fokozása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése

A tagállamoknak a munkaerő-piaci jelenlegi és jövőbeni kereslethez alkalmazkodó, megfelelő tudás és készségkínálat révén erősíteniük kell a foglalkoztathatóságot és a termelékenységet. A minőségi alapoktatás és a vonzó szakképzés mellett hatékonyan kell ösztönözni az egész életen át tartó tanulásra, második esélyt kell kínálni, lehetővé téve ezáltal valamennyi felnőtt számára, hogy tovább képezze magát, valamint célzott bevándorlási és integrációs politikát kell kialakítani. A tagállamoknak ki kell alakítaniuk a megszerzett szakismeretek elismerési rendszerét, meg kell szüntetniük a munkavállalók foglalkoztatási és földrajzi mobilitását korlátozó tényezőket, transzverzális kompetenciák megszerzésére és kreativitásra kell ösztönözniük, az alacsonyan képzettek támogatására és az idős munkavállalók foglalkoztathatóságára kell összpontosítaniuk, valamint ezzel egy időben ösztönözniük kell a magasan képzett munkavállalók – köztük a kutatók – képzését, valamint készség- és tapasztalatszerzését.

A szociális partnerekkel és az üzleti világgal együttműködésben a tagállamoknak javítaniuk kell a képzési lehetőségekhez való hozzáférést és meg kell erősíteniük az oktatási és karrier-tanácsadást, az új álláshelyekről és –lehetőségekről adott rendszeres tájékoztatás, a vállalkozói készség erősítése és a szükséges készségek jobb előrejelzése mellett. Közös állami, egyéni és munkáltatói pénzügyi hozzájárulások révén ösztönözni kell a humán erőforrás fejlesztésébe való beruházást, a magasabb képzettségi szint elérését és az egész életen át tartó tanulási programokban való részvételt. A tagállamoknak a szociális partnerekkel együtt támogatniuk kell a fiatalokat, elsősorban a nem dolgozó, illetve nem tanuló fiatalokat: a frissen végzettek elhelyezkedését segítő programokat kell létesíteniük, továbbképzési lehetőségeket – például szakmai gyakorlatokat – kell kínálniuk, és a fiatalok munkanélkülivé válása esetén gyorsan be kell avatkozniuk. A készségfejlesztés és az előkészítő politikák rendszeres ellenőrzése segíthet a fejlesztésre szoruló területek azonosításában, és fokozhatja az oktatási és képzési rendszerek munkaerő-piaci szükségletekhez való alkalmazkodását. E célkitűzések végrehajtása érdekében a tagállamoknak a lehető legteljesebb mértékben mozgósítaniuk kell az uniós forrásokat.

9. iránymutatás: Az oktatási és képzési rendszerek teljesítményének javítása minden szinten, valamint a felsőoktatásban részt vevők számának növelése

A minőségi oktatás és képzés mindenki számára történő biztosítása és az oktatási eredmények javítása érdekében a tagállamoknak hatékony beruházásokat kell végrehajtaniuk az oktatási és képzési rendszerek terén, elsősorban az uniós munkaerő szakképzettségének növelése céljából, lehetővé téve, hogy a munkaerő megfeleljen a modern munkaerőpiac gyorsan változó szükségleteinek. A fellépésnek az oktatás minden területére ki kell terjednie (a koragyermekkorai neveléstől kezdve a felsőoktatáson és a szakképzésen át a felnőttképzésig), figyelemmel az informális és nem formális kontextusra is. A reformoknak – különösen a foglalkoztathatóság, továbbképzés, IKT-készségek tekintetében – olyan fő kompetenciák megszerzését kell elősegíteniük, amelyekre mindenkinek szüksége van ahhoz, hogy a tudásalapú gazdaságban sikert érjen el. Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy rendszeressé és megszokottá váljanak a fiatalok és az oktatók tanulmányútjai. A tagállamoknak nyitottabbá és relevánsabbá kell tenniük az oktatási rendszereket, egyrészt rugalmas tanulási lehetőségeket biztosító nemzeti képesítési keretrendszerek kialakítása, másrészt az oktatási/képzési rendszerek és munka világa között létrejövő partnerségek ösztönzése révén. Növelni kell az oktatói szakma vonzerejét. A felsőoktatást nyitottabbá kell tenni a nem hagyományos diákok számára is, és növelni kell a felsőfokú oktatásban való

részvételt. A tagállamoknak lépéseket kell tenniük a korai iskolaelhagyás megakadályozására, hogy csökkentsék a munkanélküli, illetve nem tanuló fiatalok számát.

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél az, hogy 2020-ig 10 %-ra csökkenjen az iskolából kimaradók aránya, a felsőfokú vagy ennek megfelelő végzettséggel rendelkező 30–34 éveseké pedig legalább 40 %-ra nőjön.

10. iránymutatás: A társadalmi összetartozás erősítése és a szegénység elleni küzdelem

A szegénység csökkentésére irányuló tagállami erőfeszítéseknek – az Európai Szociális Alap forrásainak lehető legteljesebb kihasználásával – ösztönözniük kell a társadalomban és a gazdaságban való teljes részvételt, és bővíteniük kell a foglalkoztatási lehetőségeket. Az erőfeszítések másik célja, hogy mindenki számára egyenlő lehetőségeket biztosítsanak, például a megfizethető, fenntartható és minőségi szolgáltatásokhoz és közszolgáltatásokhoz (a 4. iránymutatással összhangban ideértve az online szolgáltatásokat is), valamint az egészségügyi ellátórendszerhez való hozzáférés révén. A tagállamoknak hatékony diszkriminációellenes intézkedéseket kell hozniuk. A társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, az emberek hatalommal való felruházása és a munkaerő-piaci részvétel támogatása érdekében javítani kell a szociális védelmi rendszereken, elő kell segíteni az egész életen át tartó tanulást, és az aktív befogadást elősegítő politikát kell folytatni, hogy az emberek számára valamennyi életszakaszban lehetőségeket teremtsünk, és hogy megvédjük őket a kirekesztődés veszélyétől. Korszerűsíteni kell a társadalombiztosítási és nyugdíjrendszereket annak érdekében, hogy pénzügyileg fenntartható módon megfelelő jövedelemtámogatást és egészségügyi ellátást kínáljanak, azaz elősegítsék a szociális kohéziót. A szociális juttatási rendszereknek elsősorban az átmenetek alatt kell garantálniuk a jövedelem biztonságát, és arra kell összpontosítaniuk, hogy a társadalmi kirekesztettség által leginkább fenyegetett csoportok – gyermeküket egyedül nevelő szülők, kisebbségek, fogyatékkal élők, gyermekek és fiatalok, idős nők és férfiak, legális bevándorlók és a hajléktalanok – körében csökkenjen a szegénység. A tagállamoknak a leginkább kiszolgáltatottak támogatása érdekében a szociális gazdaság és a szociális innováció megvalósulását kell elősegíteniük.

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél 20 millió ember kiemelése a szegénységből, azaz az országos szegénységi küszöbök alatt élő európaiak számának 25 %-os csökkentése.